

עמואל עמירן, מלחין
(1993 - 1909)

הקריירה שלו כמורה ומחנך כתב גם יצירות לפסנתר, לתזמורת, מוסיקה ווקאלית וכן מוסיקה למחזות ולסרטים.

עמירן הלחין למעלה משש מאות שירים, שרבים מהם היו אבני דרך בזמר העברי, כמו "אל המעיין", שהיה חידוש סגנוני בולט, וההורה "עמק עמק עבודה" – מן ההורות הנפוצות ביותר בארץ בשנות השלושים.

אל המעיין

לחן: עמואל עמירן
מילים: יעקב דוד קמזון

אַל הַמְעִיֵּן בְּאֵי גְדֵי קֶטֶן, בְּאֵי גְדֵי לְבָן.
מֵאַיִן תִּבּוֹא הַגְּדִי?
וַיֵּצֵן לִי וַיֵּאמֶר: מִתְּרָן.

הַשְּׁלוֹם לְלֶבֶן בֶּן-בְּתוּאֵל?
הַשְּׁלוֹם לְיַעֲקֹב וּלְרַחֵל?
וַיֵּצֵן הַגְּדִי וַיֵּאמֶר: שְׁלוֹם.

עמואל עמירן (פוגצ'וב) נולד בווארשה וגדל ברוסיה, ששם יסד אביו, זלמן פוגצ'וב, את בית הספר העברי "תרבות". בהיותו בן עשר החל ללמוד נגינה בפסנתר ובגיל שתיים-עשרה הלחין את יצירתו "בת יפתח", שאותה ניגן באוזני חיים נחמן ביאליק שהתארח בבית הוריו. כשמשפחתו עלתה לישראל, בשנות העשרים של המאה הקודמת, עבד עמירן כחקלאי וכפועל בניין בתל-אביב והמשיך בלימודי המוסיקה. ב-1930 החל ללמד מוסיקה בבתי ספר ובגני ילדים בתל-אביב, בסמינר "גבעת השלושה" ובבית המדרש לגננות. השתלם בלונדון בקומפוזיציה. ב-1945 שב ארצה ויסד וניהל עם פרופ' ליאו קסטנברג את "המדרשה למחנכים למוסיקה" בתל-אביב. עמירן היה המפקח הראשון על החינוך המוסיקלי במשרד החינוך והתרבות. היה מיוזמי תנועת "הנוער המוסיקלי" בישראל, וכיהן כיו"ר הנהלתה. הוא נמנה עם מייסדי אקו"ם וביזמתו הוקם הסניף הישראלי של המועצה הבין-לאומית למוסיקה המסונף לאונסק"ו. במשך עשר שנים היה חבר ההנהלה העולמית של הארגון הבין-לאומי למחנכי מוסיקה, וכיהן כסגן נשיא הארגון. לצד